

# פארודיה פאשיסטית על "שיחרור האשה"

ציטוט

מיטתה עד לכאב: "הוא לא יגש! הוא לא יגש! הוא לא יגש! לא יגש". לאה ביק מסתכלת בשדיה: ששנים-שנים לא חוננו בידי גבר. לאה ביק מסתכלת בגופה, שהוא כמל-חה, אשר תמיד פוסח עליה הגשם — והיא נוהמת באפלה, מעומק גופה הרמוס, נוהמת באפלה: — "או — או — הוא לא יגש! הוא לא יגש! הוא לא יגש! הוא לא יגש!..."

המחדר הסמוך עוד עולה נחרה שקטה של גבר בריא ושבע מאהבת נשים. לאה ביק כבר מכניסה את הגוף הכמוש, את הגוף הלא-רוחם, לתוך שמלתה המרופטת, שמלת העסקנית. היא רחצה את גופה בחיפזון וממהרת עתה לכסות עליו בכיסוי מעולה, שמלה על גבי שמלה, כמו שמכסים דבר מה שהסתאב ושיש להעלימו מעין רואים...

...כבר נימחו מעיניה התחנונים וההכנעה. מי זה יאמין, שאשה זו רק לפני שעות אחדות ישבה על מי-טתה והכתה בברזל המיטה עד דם... צעירות עוברות, ועיניהן שופעות קינאה על לאה ביק. הן תנאמנה בוועי-דות, הן תכתובנה מאמרים בעיתונים, הן תסתלקנה מאנשים אהובים ומתקווה לילדים. מי יודע? הרי אפי-שר, שסוף סוף תזכירה גם הן ללואות הכתה, העונד את ראשה של לאה ביק, לביאת הוועי-דות, הלוחמת הגדולה לשחרור האשה בארץ...

ארט הגדולה, לאותו הכתר שענד את ראש החברה ביק, מלכת העסקניות בארץ...  
...על מיטתה היא שוכבת, לאה ביק, מלכת העס-קניות, היא שמעה את שבתאי (\*\*), כשהוא שב הבי-תה... היא שמעה כשהוא התפשט ושכב במיטה. עתה היא שוכבת, ועיניה המרווחות נעוצות בשחור. מתחת לכוננתה להט גופה הכמוש, גופה שזה הרבה זמן לא רוחם ביד גבר. היא מחכה. כל טיפה וטיפה בדמה מחכה. אולי הוא בכל זאת יגש? הפעם — אולי יגש? היא יודעת, שהוא שיקר. היא יודעת, שהוא לא הלך בענין ציבורי, שהוא הלך למנוולת הזאת, לבלחה ממשק הפועלות... לאה מתיישבת במיטתה ונועצת את אזניה באפלה. מהחדר השני עולה נחרה שקטה מאור, הממלאה את החלל. הוא ישן כבר! שכב עם בלחה, ואחרי כן בא הביטה ושכב לו במיטה ונירדם מיד... היא מדלקה את החשמל, היא ניגשת בכוננתה אל מיטת בעלה, ויושבת ביכתו המיטה. פניו, פני גבר מפונק ושבע מאוד מאהבת נשים, נחים בתרדמה שלוהה. היא נוגעת בו, כימעט שדוחפת אותו... הוא מתהפך אל הקיר — ומיד עולה שוב נחרתו, נחרת גבר בריא ומפונק מאוד מאהבת נשים. ולאה שבה אל מיטתה. לאה ביק, לביאת הוועידות, מלכת העסקניות בארץ מכה באגרופה בברזל

בספר ירושלים מחכה מצויה אחת הפארודיות האטי-רות המדהימות שבתולדות היישוב העיברי בארץ וסיפ-רות. המחבר מקדיש סאטירה זו לדמותה של לאה ביק, שהיא הגב' רחל בצנלסון-שז"ר. רעייתו של נשיא המדינה השלישי, זלמן שז"ר. על לאה ביק/שז"ר כתוב בירושלים מחכה:

...לאה ביק זו, שכתבה בכל העיתונים, שני-חמה כלביאה בוועידות בעד הצעותיה לשיח-רור האשה העובדת... היתה פיסגת שאיפתן של צעירות טובות אלו, שאימללו את חייהן, הסתלקו מחיי מישפחה ומתקווה לילדים, שלחו מעל פניהן את שים אהובים — אך ורק בכדי שתוכלנה גם הן לנאום בוועידות, להציע שם הצעות, שלוח כתבות לעיתונים על "שיחרור האשה", מתוך תקווה, רחוקה אומנם, קלו-שה אומנם מאד — שבבנות הימים, אחרי שגם ראשן יכסיף וגופן יכמש בהחלט, תזכירה גם הן לאותה התפ-

\* לא קרובה ישירה של ברל צנלסון, אך יחד עם זאת קרובה ישירה של מישפחה צנלסון הרוויזיוניסטית, שעיתה נמנה שרה-מישפטס הנוכחי, שמואל תמיר.  
\*\* זלמן שז"ר.

לחמרים רעילים במזון, בעייה ההופכת מיום ליום קריטית יותר. בספר מצוי מאגר של מידע רב בנושא בריאות-הציבור, תזון נה, דיאטה, טכנולוגיית-מזון — וכל שאר המשפיעים על שימור ובריאות גוף האדם.

\* יחיאל קרל גוגנהיים — פסיכולוגיה, בריאות-הציבור, פתולוגיה, הוצאת ספרים ע"ש י.ל. מאגנס, 457 עמודים + 105 עמודים נוספים הכוללים טבלאות הרכב המזונות, "עריכה קשה".

אין בכוחם להקיף את מכלול בעיות ה-תזונה של האדם. בימים אלה ראתה אור מהדורה חדשה ומשוכללת של הספר חזונת האדם מאת פרופסור יחיאל קרל גוגנהיים, ספר המקיף למעלה מ-500 עמודים ומלווה בטבלאות רבות.

ספר זה היגו הספר המקיף ביותר בי-עיברית בנושא התזונה, תוך התאמת הני-שא לתנאים המיוחדים בארץ. יחד עם זאת הוא מכיל חידושים אחרונים בתח-מים של חקר התזונה, לרבות פרק המוקדש

**מדע שימושי**

**שימור הגוף**

עשרות ספרים רואים מדי שנה אור בעיברית, בנושאי דיאטה ובריאות-הגוף. מרביתם של ספרים אלה הינם תרגומים בלתי מוקפדים של ספרים פופולאריים ש-

המתנה הרוויזיוניסטית, הבחירה, שיהושע השל ייבין, שימש בסוף שנות העשרים ובשנות השלושים, כנושא-כילוי העיקרי של אצ"ל, ומה עוד, שמאחרי הספר הזה, מסתתר אחד מהסיפורים הרומנטיים והמור-זרים של אותם ימים.

כאמור יצא הספר ירושלים מחכה בהר-צאת ספרים בשם, "אי-ש-ברוריה" הוצאה שמה נשמע כיום מזוה למדי ומסקרן אי-ש-ברוריה, משמעו יהושע השל ייבין, בעלה של ברוריה ייבין שנול-דה בשם מרים, וכונתה משך שנים הות-מרים הנביאה. כמשך כמה שנים הת-גוררו אורי צבי גרינברג, ברוריה (מרים הנביאה) ויהושע השל ייבין, במעודן הסטודנטים הלאומיים, בשכונת גאולה שבירושלים. ליד ככר-השבת הידור-עה. במקום זה התקיימה לה קומונה, שבה התגוררו עוד כמה, "צעירים לאומיים" ובי-ניהם עיתונאי צעיר בשם אליהו עמי-קם. לדעת עדי-ראייה של אותה "קומונה" הרי הדברים שהתרחשו בה, באותם ימים רחוקים, אינו שונה מעוללות הקומונת-השומרית ב"ביתניה עילית" של מאיר יערי ודוד הורוביץ. על כל פנים, מוסיף אותו עדי-ראייה לקשיש השל אורי צבי גרינברג, יהושע השל ייבין: "המשיח מצא את חמורו לרכב עליו..." והוא מאשר שירושלים מחכה הינו גיירה בפרוזה, פרי עטו של אורי צבי גרינברג, פרי שחקרי המשורר הלא-יר-מני טרם הגיעו לידי נבירה בו, למרות להיטותם לגבור בגללי המשיח וחמוריו.

## בחטף יותם ראובני והמו"לים \* יום האדמה של תומרקין כמוזיאון ישראל \* עמיחי מספר על עמיחי \* יצחק בן-נר ואגודת הסופרים

הגדולים לספרות, למטרות התדיינות עם משרד-התיוגור-התרבות, אך נכשל. ● על במת הקומה השלישית ביפו עומד עלות בימים אלה מחזונו החדש של המחזאי והבמאי יוסף בלונדרי. המחזה, מחזור אלקהולני, הוא המשכו של מחזונו הקודם יומן נוכחות. במיסגרת מאבקו של מוגיני עם המועצה-לתרבות-ולאמנות, בדבר עידוד כספי לשם העלאת מחזונו הוא פנה, לדבריו, אל עורך סימן קריאה מנחם פרי, שפירסם את הספר יומן נוכחות וביקש ממנו גיבוי במאבקו עם המועצה — ופניו הושבו ריקם. ● מחזה נוסף שיועלה בקומה השלישית יהיה אמריקה לפראנץ קאפקא, שאותו עיבד מוטי סנדק. ● רעייתו של הרמטכ"ל הרביעי של צה"ל, שולמית לסקוב, שהתפרסמה בשעתו בביוגרפיה המעולה שלה על יוסף טרומפלדור, השלימה באחרונה ספר מחקרי העוסק באנשי ביל"ו והעלייה הראשונה, כאשר היא כופרת בכמה מהנחות-היסוד המקובלות. מסקנותיה של הגב' לסקוב מעכבות את הוצאת ספרה בסיפריה הציבורית

● בימים אלה מונו שני משור-רים וסופר אחד, יחד עם עורך סיפורתי כוועדת שופטים העו-דת להעניק מענקי-יצירה בסך 100.000 (מאה אלף) ל"י, כעי-דוד לסופר ישראלי שיצירתו מתמקדת בחוויה הישראלית בי-הווה, את קרן הפרס, שי-יחולק אחת לשנה, תרמה קבוי-צה של מיליונרים יהודים בי-ארצות-הברית שקשרה קשר עם כמה סופרים ישראליים. בי-ניגוד למקובל במענקים דומים, שמות המועמדים יומלצו על-ידי חברי ועדת-השופטים ● לפני כשנה וחצי פנה הסופר יצחק בן-נר לאגודת הסו-פרים, במטרה להתקבל בה-כחבר, פניו הושבו ריקם. כאי-שר לאחרונה פנו עסקני אגודת הסופרים אל בן-נר וביקשוהו להצטרף לאגודתם, הם נענו בסירוב מוחלט מצידו. ● מחזורי-חדרים של ועדת השופטים של פרס-ברנר נלחש, כי נעשים מאמצים שדחתיים ופעולת שדלנות נרחבת להענקת הפרס ליאיר-הורוביץ.

● בעד ההזייה" היה שם קובץ סיפוריו הראשון של יותם ראובני, שראה אור לפני כמה חודשים. קובץ סיפוריו השני עמד לראות אור בשבוע הבא ב"ספרייה הלבנה" של פרוזה, אלא שההזייה עשתה דבר-ימה למחבר הצעיר, שפנה להוצאת זמורה ביתן בתיקוה שספרו יראה אור גם שם. אלא שפניו הושבו ריקם. פנייתו הבאה היתה לגב' רחל אירלמן, מנהלת הוצאת שוקן, המתמחה במתן תשובות, בינתיים מלחשים בכמה בתיקפה תלי-אביביים, שייכתן שההזייה של ראובני קירחת מכאן ומכאן. ● אוב, בספריה הלבנה של פרוזה עומד לראות אור קובץ סיפורים של עמוס קלינן תחת הכותרת מחתת לפרחיים.

הקובץ נקרא על שם סיפור גנוז של קלינן, מימי מילחמת השיחרור ● בשבוע הבא עור-מת להיפתח במוזיאון ישר-אל תערוכה של רישומים והי-צעות לפסלים, פרי עבודתו של האמן יגאל תומרקין. התעי-רוכה תיפתח תחת השם אדמה: חמש וארי-אציות על נושא. מר-בית העבודות שתוצגנה בתעי-רוכה עשויות אדמה! ובדומה לתערוכות קודמות של תומר-קין, סביר להניח שגם תערוכה זו תעורר סביבה ויכות ציבורי-רי נרחב. כבר היום מכנים כמה אמנים את יום פתיחתה של התערוכה, "יום האדמה" ● מפקי תוכניות הדת בטלויזיה, חיים הויזמן, פסל לשידור את השמעת, "שיר לשבת" מאת טענה ש.השיר הוא שיר גס, את השיר-הלחין גילי קורן

● בגיליון הקרוב של הירחון פרוזה עומד להתפרסם ראיון-ענק עם המשורר יהודה עמיחי, שבמהלכו הוא מפרט את סיפור חיים ומיכלול השקפותיו על מלאכת עשיית השיר. טכסט נוסף, העומד להתפרסם אף הוא בירחון זה, הוא פרי עטו של הפרופ' לכלכלה אפרים קליימן תחת הכותרת, חזירת חזיה וזכרונות לא-נעימים אחרים" שיעור מן-הסתם ויכות נוקב. ● מנחם פרי עורך סימן קריאה, ניסה להקים בחודש האחרון גוף מייצג של שלושת כתבי-העת

**בחטף**

**יותם ראובני והמו"לים \* יום האדמה של תומרקין כמוזיאון ישראל \* עמיחי מספר על עמיחי \* יצחק בן-נר ואגודת הסופרים**

**..נמר של נייר" שיראה אור בגיליון ראש-השנה, יקדש כולו לסיקור התהליך שאותו עברה הסיפירות העיברית במשך 30 שנות המדינה, תוך כדי פירוש מגמות העבר, יצרי ההווה שלה וכיווניה בעתיד**



יהודה עמיחי  
"השיר הוא שיר גס..."



שולמית לסקוב  
האמת על ביל"ו